

Raquel Orgillés

AMA BAKARRA HAUTUZ

FAMILIA EGITURAK KOLOKAN

“Hautzaro korapilatsua bizitu nuen. Bortz urte nituenean nire gurasoak banandu ziren eta ama bi alabekin gelditu zen bakarrik. Etxean arazo ekonomikoak ziren nagusi. Hiru urte geroago, gaur egun Noraren aitaxia eta nire aitaordea dena ezagutu zuen amak. Aldaketa anitzeko urteak etorri ziren: etxea, eskola, hiria... Sasoi gogorra izan zen niretzat, urte luzez *bullyinga* egin zidatelako. Amatasunak familia egitura osoa irabiatzen du, eta ama naizenetik lanean ari naiz patrioiak ez errepikatzeke. Terapia ezinbertzekoa izan da bide horretan”.

“Gure familia eredura egokitzen den lanpostu bat aurkitzea da nire erronka nagusia”

Raquel Orgillés (Bartzelona, 1983) guraso bakarra da hautuz. Bere alaba, Nora, 2019ko azaroan jaio zen, pandemiak eztanda egin baino hilabete gutxi lehenago. Urte anitzetan elikadurarekin lotutako negozio batean lan egin ondoren, langabezia dago orain. Batek baino gehiagok Instagrameko @blw_receptes profilagatik ezagutuko du.

 SAIOA BALEZTENA SARA BLÁZQUEZ

Noiz eta nola erabaki zenuen ama bakarra izatea?

35 urte nituenean, ordura arte izan nuen harreman toxiko batekin bukatu nuen. Une hartan hausnarketa prozesua hasi nuen eta argi ikusi nuen ezin nuela denborarik galdu ama izan nahi banuen. Baina, era berean, ez nuen harremanetan pentsatu ere egin nahi... Beraz, guraso bakarra izatea erabaki nuen.

Erabaki zaila izan zen?

Bai, nire azken aukera zelako hori. Azken harremanetan aunitz borrokatu nuen, maitasuna idealizatuta nuen eta bikoterik gabe familia osatzeak sekulako pena ematen zidan... Beti-danik amestu bainuen lotura irmoa zuen familia bat osatuko nuela. Baina tira, dolua pasa nuen eta orain uste dut erabakia ezin hobea izan zela.

Nola gelditu zinen haurdun?

Lehendabizi frogak egin nituen, intseminazioa edo *in vitro* ernalketa egin erabakitzeko. Tronpak buxatuak nituela ikusi zuten eta, beraz, obuluen erauzketa egin behar izan zidaten.

Hamasei atera zituzten, eta erdiak ernaldu ziren semen emaille baten bitartez. Horietatik hiruk biziraun zuten bakarrik. Zorionez, lehendabiziko transferentzia enbrionarioarekin, indartsu heldu zen bizitzara Nora.

Nola bizitu zenuen prozesu hura?

Gogorra izan zen. Haustura batetik atera berria nintzen eta nire pisua alokatu nien ikasle gazte batzuei, bikote ohiarekin lotura gehiegi zuelako niretzat. Bitartean, nire gurasoen duplexeko goiko pisuan bizitu nintzen. Han ez nengoen erabat gaizki, baina niretzako espazio baten beharra nuen, gertatzen ari zen guztia soseguz gainditzeko beharra nuen. Haurdun gelditu nintzenez, nire pisura itzuli nintzen eta horrekin batera berreskuratu nuen nire espazioa.

Bikoterik gabe ama izandako emakumeen erreferentziak faltan bota zenituen?

Seme-alabekin bakarrik aurrera egitea erabaki zuten emakumeak ezagutzen nituen, euren bikoteek haurren ardura hartu nahi izan ez

“Lagun batzuk galdu nituen horregatik, ikuspuntu desberdinak genituelako edo, bertzerik gabe, nire erabakia errespetatzen ez zutelako”.

zutelako. Baina ez nuen inor ezagutzen hautuz familia gurasobakarra osatzen zuenik. Erreferenteak falta zitzaizkidan, bai, nahiz eta guraso bakarren munduan murgiltzen zarenean jende anitz ezagutzen duzun. Anitz baikara!

Bakarrik sentitu zinen?

Bai, orokorrean hagitz bakarrik. Ama sostengu ikaragarria izan zen niretzat, baldintzarik gabekoa. Klinikara laguntzen zidan beti. Lagunekin, aldiz, zailagoa izan zen. Ama bakarria izateko erabakia elkarbanatzen nuenean beren iritzia ematen zuten askatasun osoz... Lagun batzuk galdu nituen horregatik, ikuspuntu desberdinak genituelako edo, bertzerik gabe, nire erabakia errespetatzen ez zutelako.

Une hartan ez zenekiena zen erdiondoan zinela mundu mailako pandemia batek gure egunerokoa hankaz goiti jarriko zuela. Nola bizitu zenuen?

Zalantzarik gabe, nire bizitzako etaparik zailenetarikoa izan zen. Psikologikoki borrokatu behar izan nuen hondoa ez jotzeko. Laguntza psikiatrikoa behar izan nuen eta medikalizatu ninduten. Lau hi-

labeteko haur batekin nintzen bakarrik, haur eramailean neraman txikia egun osoan, eta ez nuen ordu bat baino gehiago lo egiten jarraian. Nekagarria izan zen. Eta horri gehitu zitzaizkion, noski, lan arazoak eta ekonomikoak. Eta birusak eragiten zuen egonezina, noski. Erdiondo arrotza izan zen...

Hain zuzen ere, sare sozialetan buru osasunaren arreta aldarrikatzen duzu. Zergatik?

Oinarrizkoa iruditzen zaidalako. Niri terapiak ikaragarri lagundu dit, duela bi urtetik hamabost egunetik behin egiten dut. Eta behar dut, bizirauteko. Ez naiz ileapaindegira joaten, ez dut arroparik erosten, baina osasun mentala zaintzen dut. Zoritxarrez, gure sistemak hori ere alde batera uzten du.

Egunerokotasunean baztertuta sentitzen zara guraso bakarra izateagatik?

Bai, une anitzetan, falta zaizkidalako bi gurasodun familia batek dituen abantaila logistikoak. Eta ez hori bakarrik, etxeko gastuak ere nik bakarrik ordaintzen ditut. Edo, nire ametsa da berriro

ere ama izatea, beiratuta ditudan bi enbrioiekin. Baina Espainiako Estatuak jaiotze-tasa ttikia dela erraten duen arren, ez du baliabiderik jartzen ama izateko. Are guttiago bikoterik gabe. Eta inguruko jendeak berriz, ama izan nahi dudala erraten dudana bakoitzean, ezetz erraten dit, dagoeneko alaba bat dudala eta erotuta nagoela.

Familia gurasobakarren errealitatea bistaratzen duzu Instagramen.

Bai, konfinamenduan sortu nuen @blw_recipes profila eta ikaragarri gus-tatzen zait. Nire tribu birtuala da. Elkarri laguntzen diogu. Eta nire esperientzia elkarbanatu ahal izateagatik zorionekoa eta baliagarria sentitzen naiz. Pena da lan aukerarik ez dela ateratzen bertan.

Amaitu aurretik, zein da zure erronka etorkizunari begira?

Gure familia eredura egokitzen den lanpostu bat aurkitzea da nire erronka nagusia, eta posible den heinean, motibagarria eta gustukoa izatea. Eta ama izatea berriz. Edo saiatzea, behintzat. Egonkortasun minimo bat lortu eta zoriontsu izan nahi dut, bertzerik gabe. ●